

Armády noci

Vladimír Merta

C#mi

F#mi

Povídali mi, že můžu jíst co hrdlo ráčí,

E As7

C#miA As

ale zakázané pokrmy nějak patří k dětským hrám.

Sotva po nich natáhneš ruku křičí: To stačí!

utek bych z jejich ráje, ale zrovna nevím kudy kam.

Do cesty se poutníkovi vždycky něco plete,

kráčí proti limuzínám škarvou plnou květů,

biřicové křičí: Uhněte z cesty! Stůjte!

Jděte! Bděte!

E As7

C#mi

H7

a tak se věčně věků ocitáš na rozhraní dvou světů.

E H

E

Královno noci, královno dne,

E7

F#mi

H7

E

je mi čím dál tím víc záhadné,

H7

E

F#miže kdekoliv se sejdou dva a nebo tři,

A

E

aby vzývali noc ve jménu dne,

C#mi

F#mi

H7

E

A

vždycky se najde někdo čtvrtý, který jim to zatrhne

H7

F#miže kdekoliv se sejdou dva a nebo tři

E

A

E

aby vzývali noc ve jménu dne,

C#mi

F#mi

H7

A

E7

vždycky se najde někdo čtvrtý, který jim to zatrhne

A jde nás víc a víc půjdeme dokud máme síly,

hrajte si na vojáčky sami mezi sebou,

my jsme vás dávno opustili.

Půjdeme ruku v ruce až do soudného dne

Armády dne pochodují nocí,

nocí se plíží armády dne,

v rojnicích se proti sobě valí svatí

heretici proroci

ani bůh už nezná hodiny ani dne.

Královno dní, královno noci

čím dál tím víc lidí se vzpírá moci

na věži orloje právě hodiny celou bily

naž jsem si stačil srovnat čas navždy se zastavily

ale kdekoliv se sejdou